

AFU Newsletter 29

January - December 1986

ISSN 0283-6378 (exit 0349-2346)

Published irregularly by:

Archives for UFO Research (AFU)

P.O.Box 11027

S-600 11 Norrköping Sweden

Abducted by UFO entities?

By Håkan Blomqvist, Archives for UFO Research

Gigantic luminous objects with light-beams, cigar-shaped vehicles, radiation symptoms on witnesses, disturbances on TV and radio reception - these are a few samples of what was reported during the great UFO wave over Vallentuna, Sweden, in 1974.

During a few months hundreds of UFO reports came from a concentrated area near Markin, Orkesta and Lindholmen in Vallentuna, which is situated about 20 km to the north of Stockholm city. Most often it was big, luminous bodies of light that were flying over the treetops.

Cars paced

- It was so horrible I wish it had never happened. I got the impression that we were checked out by someone - like a big torch that swept the area.

This is how Hillevi Andersson from Orkesta described her experience of March 24, 1974. (1) On this Sunday afternoon she tries, several times, to call her parents at Malahagen on the phone. But no signals come through. The line is broken. Therefore, with her children Cecilia, Elisabeth and Robert she goes by car to her parents. It is about 19.00 hours. Near Lindholmen they catch sight of a big light hovering at an altitude of about one hundred meters. It disappears behind some trees.

As they arrive, Hillevis parents Svea and Hilddor Andersson report there had been disturbances on their TV during the evening. While Hillevi and her children prepare to continue their journey - to visit Hillevis brother - Svea Andersson observes a sharp light outside the house. By now the children are thoroughly frightened and want to go back home.

Hillevi and her children go on to Hilding Andersson at Skratbacken. He escorts them back home by following in his car. On the road to Orkesta an object passes the road, in front of Hilding's car but behind Hillevi's. He sounds the horn but the people in the vehicle in front don't notice this. Later, they all spot a luminous object towards the village of Orkesta. They stop the cars at a crossroads to observe.

At a distance of about 400 meters a big luminous object hovers in the air, possibly at ten meters from the ground. A smaller object, shaped like a hemisphere and orange, is hovering near a barn without any motion. Two airplanes pass by at low altitude.

The group leaves the area. The children are worried and frightened. The objects follow Hillevi's car, one on each side. The big object directs beams on the car. Hilding can see, from the other car, that this object is bell-shaped with small hemispheres beneath.

Distressed by the incident they arrive home at Orkesta at about nine. As after-effects the children have headaches and stomach pains. Hillevi has kidney pains for several days after the sighting.

Official non-interest

Quite many witnesses saw the luminous objects this eventful Sunday evening, and there were many reports of malfunctioning telephones and TV-sets.

The UFO flap attracted much media attention. FOA (the Research Institute of National Defence) and the local Home Guard was called in. Professor Stig Lundquist of the Thunder Research Institute of Husbyborg thought that it could have been northern lights or electric arcs from malfunctioning power lines. (2)

Dr. Tage Eriksson of FOA said that his institute had no resources for investigations. He believed it might have been helicopters or some kind of natural phenomenon. (3)

The one who showed the greatest interest was Hardy Broström, deputy chief of the local Home Guard. He got several reports from witnesses whom he considered reliable. These reports were compiled and sent to the Military Area Staff in Strängnäs, to the Defence Staff, and to FOA.

Hillevi Andersson was not satisfied with the Defence forces treatment, and explanation of, the incidents.

- I won't give up. I want this cleared up, she said.

The abduction

About two days before the Hillevi Andersson sighting there was another incident that has become the most wellknown of the Vallentuna reports. This is one of the rare Swedish cases of an abduction.

At five minutes past midnight on Saturday, March 23, Mr. Harald Andersson (a non de plume) comes out from the parish house at Markin to catch a breath of air. But instead of going back into the house Harald starts to stroll away. Some interior power forces him go home, along a route that he never uses.

It's as if an inner voice urges him to follow the forest road. The night is clear and cold. As he has passed a small cottage he sees two runic stones by the side of the road. On the opposite side of the road is a bare hillock.

Suddenly a blinding light comes from the left side of the road. The light gets stronger. It is coming at high speed and Harald is forced to throw himself by the side of the road not to be caught in the strong light.

After this Harald has no further recollections until he finds himself standing in front of the door to his house in Lindholm. As his wife opens she is shocked. Harald holds an handkerchief to his forehead. He is bleeding from a deep wound and his right cheek is burned.

What had really happened to Harald Andersson this night? Had he fallen on a stone and lost his consciousness and then, half conscious, managed to wander home? But what about the interior voice and the mysterious light?

Hypnosis

Sten Lindgren of Arbetsgruppen för UFO-Identifiering (Stockholm), who heard about the case, made contact with Dr. Ture Arvidsson, a well-known hypnosis therapist at the Danderyd hospital. Harald Andersson was hypnotized on two occasions, on April 1 and May 20, 1974. Sten Lindgren, Robert Larson (a publisher) and I attended both sessions.

What Harald Andersson said during hypnosis was astonishing. This is a direct transcript from the tape recording:

Ture Arvidsson: Now we will move ourselves in time to this Friday evening when you had been to this entertainment and you were going home. You were going along the road, and now you are going to tell us what happens.

Harald Andersson: I'm coming to a crossroads.

TA: Yes, you are coming to a crossroads.

HA: I'm being forced to the right.

TA: Is it dark?

HA: Yes, it's dark and clear and cold. No...no!

TA: What's happening?

HA: Light, light!

TA: Is it a strong light?

HA: Yes, I'm blinded. There is no light such as this. I can't describe it... I throw myself in the snow. I'm lifted straight up, trying to free myself. I can't, I'm stuck.

TA: What happens then?

HA: (Cries out in agony)

TA: Was it terrible? Now, be calm.

HA: They take me, they take me (cries).

TA: Who are they? Now, take it easy, just easy, just easy. Is it terrible? Do they look like humans?

HA: No they don't. They are transparent.

TA: How many are they?

HA: Four.

Harald's emotional reactions during this part of the session were very strong. He was screaming, kicking and weeping so much that the hypnotist almost had to sit on him to keep him on the couch. It was a shaking and bewildering experience to witness these sessions. No one could doubt that the incident was genuine.

Harald said he had thrown himself into the ditch to avoid the strong light. He never reached the ground, however, but was sucked up into the vehicle. The entities were rather tall, 180-190 cm, and robust. On one occasion he claimed they looked like Indians. They had eyes, noses and mouths, but he saw neither ears nor hair, probably because they seemed to have some kind of hood on.

Fight with the entities

There was like a shimmering light around the creatures. Apparently they communicated via some kind of melodic tones. When one of the entities came towards Harald, holding an instrument, there was a fight. From the May 20 hypnosis session:

TA: How did you get this wound in your forehead?

HA: Hurt, I was hurt.

TA: How did it happen?

HA: I defended myself. They were going to pierce me.

TA: Were they to pierce you?

HA: They put an instrument...

TA: How did it look like?

HA: I'm not allowed to say that, no.

TA: Have they threatened you in some way?

HA: No, no.

When one of the creatures came up to Harald holding the instrument, he defended himself. He pulled down one of them, who was helped by the others. After that incident, the device was put against Harald's forehead. This created an intense and burning pain. It is difficult to judge whether the pain was caused by the wound in his forehead or by the burnt spot on his cheek.

Harald was requested to keep silent about what had happened. On several occasions, during both sessions, he says: "I'm not allowed to tell you". It seems as if the entities had planted some psychic block in his mind. They also forbade him to seek medical help.

Finally they said "See you again" and brought him to the doorsteps of his villa. There he regained consciousness and his wife found him standing on the doorsteps.

After-effects

From Ture Arvidsson's diagnosis we learned that Harald had never had an epileptic attack or anything similar.

In the discussion after the first hypnosis Robert Larson asked: "How do you as an experienced hypnotist value what Harald has said".

Ture Arvidsson: To me it is completely inexplicable.

RL: Is it the truth that comes through at occasions like this?

TA: Yes, one usually tells the truth during hypnosis.

One researcher who has studied Harald Andersson is Arne Groth. He found some strange gifts with the witness after the experience: (4)

He has a general rise of some psychical sensitivities. When he was preparing electro stencils at his work, they became completely black, which never happened when a work-mate took over. This indicates that there were very strong electrical fields around him for some time. Before the incident he was long-sighted, needing eye-glasses. Now he discovered that he had no need for them.

Further investigations showed that Harald Andersson had become very sensitive to different kinds of radiation. If one held a rock-crystal over the wound in his forehead, he experienced a tingling or sucking in his head. He could detect a rock-crystal several hundred meters away, if it was big enough.

After the incident he also had premonitions when a UFO was in the area. He felt like a suction; almost as if he was taking

off from the ground, and he could also sense from what direction they were to arrive. "They are inside of me", he said on one occasion.

Still, Harald has no idea what happened to him, even though he theorizes on space creatures:

- I don't know, I can't judge. I don't know what it was. It couldn't have been human beings...they are not humans, he declared after the first session.

Today Harald lives a normal family life in Vallentuna. He has still his sensitivity to certain forces but wants no publicity. His wife does not want him to talk about UFOs.

The Andersson case is unique in that it is the only well documented case of an abduction in Sweden. It still lacks an explanation as does similar cases in other parts of the world.

Source notes:

1. Bagens Myheter, Stockholm, April 5, 1974. Also: Project URD, transcription of taped interviews from Vallentuna.
2. Norrtegelje Tidning, April 5, 1974.
3. Norrtegelje Tidning, April 3, 1974; Aftonbladet, April 4, 1974.
4. Transcription of tape from an interview in the radio programme "Nya dimensioner" (New dimensions), October 1981.

Facit av de 10 senaste åren

AFU har gjort en årlig verksamhetsberättelse alltsedan 1977. På tio år har följande hänt, sammanräknat ur våra berättelser...

- Bokbeståndet har ökat från 550 till 1.417 titlar, d.v.s. med 86 å 87 per år.
- 1.152 boklån har expedierats. Statliga Postverket har tjänat 12.000 på vår verksamhet (räknat i löpande penningvärde).
- Vänliga människor har skänkt mer än 10.000 kronor till vår bokfond. Fantastiskt! Allt har investerats i böcker och tidskrifter! Totalt har 23.000 bokförts för inköp av böcker och tidskrifter, men det borde vara mycket mer om alla kvitton kommit in i vår bokförläggning... Hur stora inköpsvärden som donationer och depositioner representerar vågar vi bara gissa: 100.000, 200.000, kanske rentav mer...?
- Sedan 1980 har vi köpt hyllor och inredning för mer än 7.000.
- Klippsamlingen har ökat med 6.246 urklipp, alltså genomsnittligt 625 per år. Toppår: 1978 med 1.109 klipp. Bottenrekord: 1985 med 270 artiklar. Klippen har kostat AFU mer än 30.000 i löpande penningvärde. Räknar vi även åren 1970-76, då vi också haft klippbevakning, representerar vår klippårmar en investering på över 50.000 kronor! Samlingen är dessutom oerhålligt att återanskaffa...
- Själva har vi i AFU:s styrelse plöjt ner minst 90.000 i verksamheten. Nästan 22.000 har ni läsare betalat in som "stöd" och vi har sålt bibliografier och annat för 17.000 kr.
- Den totala omsättningen på tio år är cirka 188.000 kronor.

I de stora sammanhangen en liten verksamhet. För oss, i första hand, ett brinnande intresse.

"Oförklarligt" bra...

Bokförlaget Bokorama i Höganäs har gjort ett lyckat schackdrag med utgivningen av bokserien "Det oförklarliga". Tydligt så uppskattat (och ekonomiskt givande...) att man beslutat att fördubbla serien från tio till tjugo böcker. Varje bok är på 95 sidor och kostar dryga hundralappen. Böckerna säljs på löpande prenumeration, men nu också via Myköpings Tvärvetenskapliga Bokförening. Två av böckerna i den första serien handlar helt om UFO-fenomenen, men nästan alla de övriga tangerar på något sätt "vår" problematik.

Serien bygger på artikelmaterial ur tidskriften The Unidentified, som utkom i England för ett antal år sedan. Texten står skyhögt över genomsnittskvaliteten på tidigare svensk UFO-litteratur. Till detta bidrar att man anlitat kvalificerade författare som verkligen kan sin läxa. De bästa som finns i England: Hilary Evans, Jenny Randles, Janet & Colin Bord, Nigel Watson, Kevin McClure och Charles Bowen är några av russinerna i denna kaka.

Illustrationsmaterialet är alldeles förträffligt, här har man lagt ned mycket arbete. Ibland kan det förekomma en förenkling eller ett fel i illustrationstexterna, men det är förlätligt. De svenska översättningarna har också gjort ett gott arbete. En fullträff som får fyra och ett halvt tefat, nästan fem. Så många har vi nog aldrig delat ut till någon bok på svenska...

Anders Liljegren

Brookesmith, Peter (red.): Besök från rydnen? Kritisk granskning av kända UFO-fall. 1986, Bokorama.

Brookesmith, Peter (red.): UFO-fenomenens ursprung. Aktuella teorier och spekulationer. 1986, Bokorama.

Båda böckerna kan lånas från AFU:s bibliotek.

Kjell Jonsson, 1952 - 1986

Den 30 april 1986 avled vår vän och kollega i AFU, Kjell Jonsson. Dödsorsaken var ett svårt astmaanfall. Trots att vi visste att Kjell led allvarligt av sin sjukdom kom beskedet som en chock för oss.

Jag lärde känna Kjell redan under gymnasieåren i Södertälje. Vi arbetade tillsammans som bokuppsättare på Södertälje stadsbibliotek och blev med åren mycket nära vänner. I slutet av 1960-talet intresserade jag Kjell för UFO-gåtan och han blev mycket snart en eldsjäl för ämnet och skaffade stora mängder böcker och tidskrifter.

I december 1970 tog vi initiativ till UFO-Södertälje som blev en lokalgrupp inom UFO-Sverige. Redan i mars 1973 - då Anders Liljegren, Kjell Jonsson och jag "hoppade av" från riksorganisationen - hade Kjell planer på ett specialbibliotek för UFO-litteratur. När tidskriften Ufologen lades ned i april 1974 var det huvudsakligen Kjells förtjänst att verksamheten fortsatte, nu i form av ett bibliotek. Våren 1974 donerade Lennart Johansson, från dåvarande Stockholms UFO-Center, sin boksamling som kom att bli grundplåten.

I AFU:s nyhetsblad nr 10 (1976) förklarar Kjell:

"Jag tyckte det var synd att lägga ner tidningen och funderade på att själv ta över den, men insåg att det var oöjligt. Mycket berodde också på att Lennart Johansson ställde sin boksamling till vårt förfogande. Sedan var det mitt allmänna bokintresse. Jag var inne på att så småningom söka till Bibliotekshögskolan och insåg att det var på den fronten jag skulle kunna göra en insats".

Samlingarna växte snabbt från de ursprungliga 350 titlarna. Allt material förvarades fram till hösten 1980 i Kjells lilla

enrummare i Södertälje. Till slut fanns det böcker nästan överallt utom i kylskåpet. Som tur var fick vi 1980 en fin bibliotekslokal i Norrköping och Kjell kunde därmed avlastas från en stor del av den löpande verksamheten.

En mycket stor insats för svensk UFO-forskning gjorde Kjell med sin bok "Svensk UFO-bibliografi 1946-75". Den utarbetades som ett specialarbete vid Bibliotekshögskolan i Borås 1977. Ett enöret gräsrotsarbete låg bakom denna första svenska UFO-bibliografi. Kjell offrade både tid och pengar under ett år för att söka material till bibliografien. Bland annat reste han runt i Sverige och tittade på flera "galla" ufologers samlingar.

Ideologiskt så hade Kjell ingen bestämd uppfattning om UFO-fenomenens natur. Men han ägde i hög grad nyfikenheten och fascinationen inför det okända. Många trivsamma timmars diskussioner om UFO-problematiken kommer för alltid att leva kvar i minnet. Och, inte minst, alla observationskvällar då vi som unga, naiva och entusiastiska ufologer med förväntansfyllda sinnen inväntade tefatens uppdykande. Vår utsiktsplats kallade vi i pojkkäcktigt skämtlynn för "Venusberget". Några tefat kom det nu aldrig, men vad gjorde det när entusiasmen var på topp?

I mångt och mycket är det Kjells förtjänst att det idag finns ett arkiv för UFO-forskning. Han tog de första initiativen och drev under flera år på 70-talet den löpande biblioteksverksamheten nästan helt själv.

De sista åren blev Kjell Jonsson allt sämre på grund av sin sjukdom. 1982 lämnade han AFU:s styrelse. Trots enorma personliga svårigheter och problem lyckades han lägga grunden till AFU. Vår vän och kollega kommer för alltid att finnas kvar i ljusa minnen.

Håkan Bloqvist

Dokument om Domstensfallet

AFU har samlat in 80 å 100 sidor med tidnings- och tidskriftsartiklar, korrespondens etc. som berör det välkända Domstensfallet, vilket inträffade den 20 december 1958. Två ynglingar var nära att kidnappas av ett antal blygrå, "degiga" varelser. Materialet är hämtat ur AFU:s samlingar och ges en inledande sammanfattning och översikt av Anders Liljegren.

Om tillräckligt intresse visas kommer dokumentsamlingen att ges ut under 1986. Kostnaden beräknas ligga på omkring 100 kronor, och eventuellt överskott går direkt till AFU:s verksamhet.

För att våga oss på den här utgivningen måste vi ha minst ett 50-tal förhandsbeställningar. Om Du vill teckna Dig för ett exemplar fyll i kupongen och skicka den till: AFU, Box 11027, 600 11 Norrköping. Du får då sammanställningen direkt när den kommer från trycket, tillsammans med ett inbetalningskort.

Dokument om Domstensfallet

Jag förhandsbeställer _____ ex å cirka 100 kronor/st.

Namn: _____ Tel.kvällstid _____

Adress: _____ Post nr: _____ Postanstalt: _____

UFO-Sveriges ekonomi

Då och då nås våra öron av rop på hjälp vad gäller UFO-Sveriges ekonomi. Problemet tycks ha funnits mer eller mindre konstant genom UFO-Sveriges historia, åtminstone om man ska döma av äldre årgångar av UFO-Aktuellt och, före 1980, UFO-Information. Ufologer tycks bry sig väldigt litet om traditionell föreningsmetodik, för några exakta siffror på hur ekonomin utvecklar sig har ju aldrig publicerats i tidskrifterna. Tydligt litar man på att tidningens läsare bläddret ska svälja ekonomiska klagomål på samma sätt som en stor läsekrets tycks svälja det ofta undermåliga textinnehållet i våra tidskrifter!

Det ekonomiska underskottet för UFO-Aktuellt - pengarna är i stort sett slut när halva kalenderåret har gått - måste naturligtvis bero på dålig ekonomisk planering: att man inte "rättar sunnen efter matsäcken". Organisationens styrelse måste naturligtvis upprätta en budget som har en rimlig chans att hålla.

Det är viktigt, för att organisationens arbete ska kunna inriktas på betydelsefulla åtgärder, att ekonomin fungerar utan ideliga "kriser". Ekonomin är ju organisationens motor. Till att börja med är det viktigt för UFO-Sveriges styrelse att inse att organisationens samliga medlemmar tills vidare måste arbeta ideellt. Avlönade insatser bör begränsas till en mycket smal sektor av exceptionella insatser: det är tveksamt om där ingår ex.vis bidrag till aktiva medlemmarnas matkostnader, bensinkostnader för resor, personliga telefonsamtal, m.m..

Tidskriften UFO-Aktuellt är tydligen den största boven i dramat, även om vi aldrig får någon redovisning av vad den verkligen kostar. I avsaknad av en självklar och efterfrågad ekonomisk redovisning får vi göra en del antaganden: UFO-Aktuellt kostar 95 kr och man har cirka 2.100 prenumeranter 1986. Detta ger ganska exakt 200.000 att arbeta med. För dom pengarna kan man få ganska mycket, men också sådant som inte behövs.

Tidskriftens uppgift borde vara att informera medlemmarna om vad som händer inom organisationen och inom organisationens arbetsfält: d.v.s. UFO-fenomenen. Jag tycker att den rollen fylles dåligt.

Det mesta som händer på UFO-området händer internationellt, och framför allt på det planet är bevakningen usel. Är UFO-Sveriges styrelse omedveten om att det finns minst ett dussintal bra utländska tidskrifter som man kan översätta material ur? Hur många i UFO-Sveriges styrelse läser Flying Saucer Review, International UFO Reporter eller danska UFO-Myt för att hålla sig löpande informerad om aktuell debatt? Hur kan man utge en tidskrift och driva en informationsverksamhet utan att löpande hålla sig själv, och medlemmarna, underrättade om vad som händer på sakområdet utanför landets gränser?

De senaste årens inslag av artiklar om parapsykologi, rydteknologi och (nu senast) kärnvapen är tragiska försök att bredda och sudda ut tidskriftens självklara linje. Ibland har andelen sådant material överstigit 50 procent. Jag tycker det är dags för UFO-Sveriges riksstämman och styrelse att definitivt och med kraft slå fast en handlingslinje där 90-95 % av materialet i tidningen i fortsättningen skall ha direkt anknytning till ämnet. UFO-Aktuells prenumeranter måste ju få veta vad det är de köper nästa år, så det inte plötsligt råkar bli material om

meditation, hälsokost, plågsamma djurförsök, spritiso eller vad som nu kan tänkas bli populärt eller rinna upp i redaktionens sinnen! UFO-fenomenet är tillräckligt ofattande för att motivera en egen tidskrift och det kan inte finnas något rimligt skäl att försöka förvandla den till "Illustrerad Pseudovetenskap".

Enligt min mening har tidskriften ett yttre som varken motive-ras av det textnässiga innehållet eller av budgeten (som borde finnas). Varför måste lilla ideella UFO-Sveriges tidskrift ha samma flotta yttre som statsunderstödda Flygvapennytt (som jag kan köpa fyra nr av för 25 kr)...? Tidskriften måste vara "säljande"! Javisst, men se då i första hand till att den är rättstavad och innehåller pålitliga uppgifter! Den moderna bildgalna video-generationen får ju behoven tillfredsställda på så många sätt, men varför ska vi fattiga ufologer slösa pengar på sådan underhållning? Är det vi jobbar med seriöst eller inte?

En tidskrift ska naturligtvis vara prydlig, men det finns många exempel på billiga, mycket välredigerade organisationstidskrifter:

Klubb Maritim, förening för fartygshistorisk forskning, utger en innehållsrik tidskrift (288 sidor per år!) med minst en svartvit illustration per sida. Tidskriften kommer sex gånger per år och kostade 1985 föreningen 129.000 inklusive porto, päsar, nödvändig litteratur för redaktionen och t.o.m. en liten gratifikation till redaktören! Föreningen hade vid utgången av 1985 1.807 medlemmar som var och en betalar 90 kronor. Ändå får man över 12.000 som anslås till krattsarna, 9.000 för inköp till organisationens bibliotek och arkiv, 5.000 i anslag till styrelsens arbete, 7.500 till en medlemsatrikel, etc. Det kallar jag ekonomi!

Svensk Flyghistorisk Förening (SFF) är ett annat exempel. För avgifter på totalt 250.000 kronor får 2.500 medlemmar 10 mycket välillustrerade, svartvita men välredigerade nummer per år på totalt 172 sidor. Visserligen åtnjuter SFF visst stöd från Flygvapnet samt företag som SAAB och SAS, men detta används för andra ändamål än tidskriften, t.ex. Flyghistorisk Revy, en gratisbok till medlemmarna då och då.

Se också på andra organisationstidskrifter! Inte håller sig t.ex. Greenpeace eller Nordiska Samfundet mot plågsamma djurförsök med samma färglyx som UFO-Sverige trots betydligt bättre ekonomiska resurser! Ändå betraktas dessa tidskrifter som informativa, innehållsrika och sakliga inom sina respektive områden. I samtliga dessa fall låter man fakta tala utan att förleda med en yttre ram.

Det skulle göra ett betydligt bättre intryck att illustrera en UFO-observation med en bild av vittnet och en teckning som vittnet själv gjort, än med en fantasifull färgtolkning som kanske har mycket litet gemensamt med vad vittnet verkligen såg. Sven-Olof Fredriksson försökte driva den här debatten i GICOFF-Information för nästan tio år sedan. Om ett känt fall skrev han: "...inte skulle jag sätta större tilltro till den undersökning som illustreras med denna teckning. Teckningen gör resten av rapporten värdelös i vetenskapliga sammanhang". Jag ställer frågan på sin spets: Är det ryddromantik eller forskning vi sysslar med?

UFO-Sveriges budget bör kunna täcka andra nödvändiga basfunktioner förutom själva tidskriften:

1. Styrelsens löpande arbete
2. Rapportcentral (telefon, klippabonnemang)
3. Rapportundersökningar på fältet
4. Bidrag till lokalavdelningar
5. Speciella projekt, typ Hessdalen
6. Utgivning av faktasammanställningar, "vitböcker"

Av en årsomsättning på mer än 200.000 är det rimligt att 20 eller 30 % går till sådana ändamål. Då finns ändå 140-160.000 kvar till tidskriften vilket bör räcka (se ovan). Jag tycker t.ex. det är rimligt att låta 5 % av omsättningen (=10.000 kronor/år) gå till en fond för rapportuppföljningar på fältet.

Det 10-tal verkligt intressanta fallen varje år skulle då kunna följas upp mera noggrant än vad som nu sker. Det skulle vara möjligt att betala resor och andra kostnader - ja, t.o.m. tjänstledighet - för en eller två duktiga fältforskare som ägnar sig åt ett intressant, färskt fall i Dalarna eller Småland, under några dagar! Det skulle bli möjligt att betala kostnader för en hypnos eller en enkel labb-analys den dag sådant behövs. På köpet skulle vi få ett mycket bättre textmaterial till UFO-Aktuellt - idag är ju UFO-Sveriges artiklar ofta inte mycket mer än avskrifter av vad vi läst i pressen kompletterat med ett eller två telefonsamtal! Satsa på egna undersökningar med nyhets- och informationsvärde! Blir det några tusen över på de 10.000 kronorna det ena året så fondera till kommande år! 1987 eller 1988 kanske vi har en UFO-våg och behöver pengarna!

"Bidrag till lokalavdelningar" kan synas kontroversiellt, men är ofta en självklarhet i andra rikstäckande organisationer. Naturligtvis kräver detta viss urskiljning! En grupp ungdomar i östra Skrukkeby ska inte kunna gå med och få bidrag utan någon form av prestation. Men Projekt URD skulle kunna få bidrag till sina datakörningar av UFO-fall, eller AFU skulle kunna få hjälp till litteraturinköp. I det senare fallet skulle UFO-Aktuellt på köpet kunna få en effektiv, löpande bevakning av i stort sett allt väsentligt som publiceras i fråga om böcker och tidskrifter internationellt för under 5.000 kronor/år! NTB skulle på samma sätt kunna få bidrag till att förverkliga någon bokutgivning eller som en grundplåt för att starta import av utländsk litteratur. Idag är det ju NTB som håller UFO-Sverige uppe när det kanske borde vara tvärtom!

UFO-Aktuellt 2/1986, sid 18, berättar att UFO-Sverige de senaste åren satsat 50.000 på Hessdalen-projektet. Detta skulle knappast ha kunnat ifrågasättas om det nu hade funnits så mycket pengar att satsa på ett enskilt projekt! 50.000 är ganska mycket pengar och har resultaten verkligen motiverat insatsen? Jag efterlyser en analys som inte bara tar hänsyn till det PR-mässiga resultatet utan också till vad som faktiskt framkommit via all apparaturen i den norska dalen? Är det inte dags att sluta pumpa in medlemmarnas pengar i den norska ödemarken? Även denna fråga är provokativ, men tål att tänka på om UFO-Sveriges ekonomi ska komma på fötter igen.

1971 eller 1972 tog jag initiativet till att bilda UFO-Sveriges stödfond. Är det möjligt att få en redovisning av hur fonden använts under de gångna 15 åren? Har någon forskning bedrivits med stöd av den, eller har alla pengar gått till PR och tidskrifterna? Jag minns att Thorvald Berthelsen fick bidrag till sina föredragsturnéer, men i övrigt har det varit ganska tyst om fonden. Existerar den? Vem förvaltar den?

Ekonomi brukar definieras som "bushållande med knappa resurser". För en bred utveckling av riksorganisationen vore det nyttigt med en debatt om hur resurserna ska fördelas så att utbytet av UFO-Sveriges arbete blir det bästa möjliga. Jag hoppas också att vi äntligen, i UFO-Sveriges 16:e existensår, ska kunna få en för alla medlemmar öppen och detaljerad redovisning av hur våra pengar används! Det fanns ju en tid då många öppet misstänkte att UFO-Sveriges pengar gick till andra ändamål. Låt oss äntligen städa undan alla sådana misstankar genom en ärlig ekonomisk redogörelse och en uttömmande verksamhetsberättelse publicerad i UFO-Aktuellt! Då kanske medlemmarna också blir motiverade att öka sitt stöd till verksamheten.

Anders Liljegen
AFU, Morrköping

Landning vid kärnvapenbas

I augusti 1980 inträffade en serie observationer nära Kirtlands flygvapenbas i New Mexico. Vittnen, framförallt säkerhetsvakter, såg lysande föremål landa inom ett beaktligt försöksområde. Händelsen blev offentlig sedan flygvapnets säkerhetstjänst frigett ett dokument i början av 1983. Dokumentet bekräftar att flygvapnet fortfarande gör undersökningar av UFO-fenomen, åtminstone i de fall då militär personal är inblandad.

Bruce Maccabee är forskare vid amerikanska flottans vapencenter och har under en följd av år dokumenterat UFO-fall där myndigheterna involverats. Maccabee har väl inte samma akademiska meriter som J.Allen Hynek, men är väl ändå den som närmast skulle kunna ta upp Hyneks fallna mantel, åtminstone på forskningssidan. Maccabee är ordförande i amerikanska Fund for UFO Research.

Maccabee har försökt följa upp vad som egentligen hände runt basen, där bl.a. kärnvapen ligger lagrade. Han stöter på motsägelser och uppenbara försök till hemlighållande. Danska SUFOI har gett ut en dansk översättning av det material man fått från Maccabee.

Anders Liljegen

Bruce Maccabee: UFO landing. 1986, SUFOI, Gentofte, A5-häfte, 56 sid. Lånas från AFU:s bibliotek (best.nr 1381) eller köpes från SUFOI, Postbox 6, DK-2820 Gentofte, Danmark. Stöd gärna SUFOI, som även de, under 1986 såg den ekonomiska snaran dras åt...

John Searl ännu i farten

Trodde någon att engelsmannen John Searl lagt av med byggandet av de tefat han alltsedan 1960-talet försökt få att flyga? Så icke, arbetet med "Starship Ezekiel" fortsätter. Bolaget D.I.S.C. Ltd gett ut nyhetsbrev - dyra sådana. Totalt finns 22 olika nyhetsbrev att beställa för den totala facila summan av 362 pund. Det finns också en universitetsrapport, faktiskt, om "the Searl-Brown Effect Generator" (SDEB) att köpa för 30 pund.

Intresserade lovas också chansen att köpa nya aktier i D.I.S.C. Ltd. Adressen är: D.I.S.C. Ltd, 92 Heronville House, Sedgley Road East, Tipton, West Midlands DY4 7TX, England. Glöm inte att skicka med tre svarskuponger om Du vill få svar.

Källa: Informationsbrev, februari 1987. /AL

Levande vatten

Olof Alexanderssons levnadsteckning över österrikaren Viktor Schaubberger är en verkligt intressant bok som jag rekommenderar alla att läsa. Schaubbergers teorier om vattnets inneboende energi och livskraft fick flera uppmärksammade bekräftelser under mellankrigsperioden. Tyvärr har vi människor inte lyssnat på denne föregångare bland miljövårdare. Vattenkatastrofen i Rhén, accentuerad 1986, känns dubbelt aktuell när man läser boken.

Bokens påståenden om att Schaubberger under kriget skulle ha medverkat till att utveckla en "flygande maskin" av tefatsfore finns det nog anledning att vara mera skeptisk till. Enda källan tycks vara uppgifter i en artikel i början av 1950-talet av en av Schaubbergers nära medarbetare. Visserligen finns det ett par vitnesiakttagelser, från tyskt territorium under det andra världskriget, som skulle kunna bekräfta historien, men också det är osäkra data.

Hur som helst boken anbefalles varmt till läsning. Den är faktiskt begriplig även för en "teknisk idiot", som

Anders Liljegren

Olof Alexandersson: Det levande vattnet. 1986, Proprius, Stockholm, femte upplagan, 163 sid., ill., bibl. Boken kan lånas från AFU:s bibliotek, beställningsnummer 1331, eller köpas via NTB:s bokservice.

Verksamhetsberättelse 1986

Vid utgången av år 1986 stöddes stiftelsen Arkivet för UFO-forskning ekonomiskt av 31 personer, föreningar eller institutioner (förra året 41). Nedgången i antal stödjande får hänföras till att AFU:s nyhetsblad reducerats till ett minimum, p.g.a. andra aktiviteter.

Parthenon-samlingen

AFU mottog under 1986 många värdefulla bidrag. Framförallt vill vi nämna samlingarna efter Edith Nicolaisen och hennes förlaget Parthenon i Helsingborg. Depositionen hos AFU regleras av ett särskilt avtal mellan förlaget Parthenon (dess nuvarande styrelse), Nyköpings Tvärvetenskapliga Bokföring (NTB) och AFU.

AFU förvarar bl.a. korrespondens, bokmanuskript, tidskrifter och andra handlingar som visar på förlagets utveckling sedan starten 1957. Parthenon gjorde sig under flera årtionden känt som svenskt "New Age"-center med tonvikt på utgivning av litteratur och påstadda kontakter med UFO-varelser. Ur forskningsmässig synpunkt är Parthenon-arkivet helt unikt eftersom det speglar en hel epok inom UFO-rörelsen, även internationellt.

För att förvara Parthenon-samlingen har ytterligare tillköp av hyllor gjorts i början av året. Vi avser också att under 1987 inköpa boxar och pärmar för att kunna ordna upp den omfattande samlingen från Parthenon. Vi vill i sammanhanget rikta ett speciellt tack till Carl-Anton Mattsson och hans kollegor inom NTB och UFO-Sverige som hjälpt till att rädda detta värdefulla material till eftervärlden.

Himlapositioner på data

Belgaren Ronny Blomme har utvecklat ett dataprogram med vars hjälp man kan få en himlaskarta utskriven för vilken tid och plats som helst. Man matar datorn, lämpligen en Apple II, med longitud, latitud och universell tid för en UFO-observation man vill undersöka. Datorn producerar dels en karta som visar positioner för alla ljusstarka stjärnor och för planeter, månen samt solen. Dels får man en tabell som visar exakt position och magnitud (ljusstyrka) hos resp. bialaobjekt.

Apple II-användare kan få det här programmet genom att skicka två tomma disketter till Ronny (fyra om man också vill ha källkoden). Intresserade som inte har en Apple II hemma kan ändå utnyttja programmet. Ronny har gjort ett formulär där man anger exakt tid och plats, som man sedan skickar till honom. En datakörning tar cirka 40 minuter, så det är väl tillrådligt att inte dränka honom i beställningar...

En detaljerad beskrivning av programmet, plus beställningsformulär, kan lånas via AFU. Vill du kontakta Ronny direkt så är adressen: Ronny Blomme, Pierre Curielaan 31, Box 2, B-1050 Brussels, Belgium. Lycka till!

Ronny Blomme: Sky-map manual - version 1.0. 1985, Brussels, Belgien, A4-häfte, 30 sid., ill. med exempel. Finns i AFU:s bibliotek, beställningsnummer 1343.

Boksamlingen

Samlingen av böcker tillfördes 92 nya titlar (förra året 98). Nyförvärven förtecknas i separat lista. I siffran ingår en del unika böcker från Parthenon-samlingen som vi katalogiserat som referens-litteratur. Avtalet med Parthenons styrelse ger oss inte rätt att låna ut denna litteratur. Parthenon-depositionen innehöll även en rad dubletter av böcker som vi bara har ett ex. av tidigare. Vi har då kunnat ta bort Ref-markeringen på många av våra tidigare böcker. En särskild katalog över Parthenon-böckerna har framtogs på vår dator.

Via bokfonden har samlingen kompletterats främst med nyare litteratur till ett värde av drygt 1.200 kronor. Vi vill tacka följande bidragsgivare till bokfonden:

Britt-Marie Sälgröm, 50:--; Sven-Olov Svensson, 225:--; Clas Svahn, 50:--; Pertti Järvensuu, 50:--; Per Schaeeling, 50:--; Per Hedström, 100:--; Sture Blomén, 50:--; Arpad Cserkúti, 10:--; Åke Svensson, 10:--; Eva Wistrand, 50:--; Jens Tellefsen, 50:--.

Ett alldeles speciellt tack vill vi rikta till Sven Schalin för de fina gåvorna på tillsammans 900:--. Särskilt tack även till Boris Jungkvist för en fin sändning av böcker och annat unikt material. Tack också till de författare som skickat exemplar av sina böcker till AFU, se nyförvärvslistan. Leif Hallberg har skänkt ett fint köksskåp till vår lokal. Tack!

Bokutlåningen uppgick under 1986 till 92 lån. Till detta kommer ett flertal sökningar och kopieringar ur samlingen.

Tidskrifter

Genom utbytesavtal har samlingen kontinuerligt tillförts nya nummer av ett 30-tal tidskrifter, främst utländska. Prenumerationer har tecknats i de fall vi bedömt det omöjligt att få ett utbyte till stånd. Bland tidskrifter vi f.n. prenumererar på kan nämnas: Computer UFO Newsletter, Fate, Focus (Fair-Witness Project), Fortean Times, Flygvapennytt, FOA-tidningen, Marinytt, Pursuit, Skeptical Inquirer, UFO-Information och norska tidskriften UFO.

Pressurklipp

Samlingen av svenska pressurklipp tillfördes bara 270 nya klipp genom abonnemanget hos AB Pressurklipp. 18 av dessa kom ur fack- eller populärpress. Detta är den minsta mängd klipp vi noterat sedan 1970 och därmed lägre än både 1985 (476 klipp) och 1984 (344). Kostnaden för klippbevakningen har under året delats mellan UFO-Sverige (40 %) och Anders Liljegren (60 %).

Klippen arkiveras i datumordning på A4-ark. Under året har vi bl.a. bearbetat och utökat klippsamlingen från 50- och 60-talen. Genom "Projekt 1946" (se nedan) byggs en samling av hundratals klipp upp om händelser under spökraket-perioden, som så småningom kommer att ställas till AFU:s förfogande. Även andra punktinsatser har förekommit, t.ex. vad gäller att dokumentera publiciteten omkring Domstensfallet vid årsskiftet 1958/59.

Forskningsprojekt

Arbetet med att dokumentera vägen av s.k. spökraketer 1946 har fortsatt. Projektet genomförs av Clas Svahn och Anders Liljegren. Kontakter och intervjuer med vittnen och militära undersökare har genomförts. Ytterligare material har insamlats på olika arkiv och institutioner. Som biprodukter till projektet har hemliga arkiv från åren 1940-45 (luftbevakning under det andra världskriget) och 1947-58 (kränkningar och radarobservationer) undersökts. 1.750 händelser från år 1946 är nu katalogiserade. Statistiska studier har påbörjats. Projektet har också resulterat i ett stort internationellt intresse.

Projektet drog under 1986 minst 6.000 kronor i kostnader (databearbetning och Clas Svahns kostnader oräknade) och beräknas kosta cirka 10.000 per år under de kommande åren. Då innefattas bl.a. kostnader för kopiering, korrespondens, resor, telefon och inköp av publiceringsrättigheter till ett betydande antal foton.

Håkan Blomqvist har under året fortsatt arbetet med att dokumentera realiteten bakom några svenska kontaktfall som sedan 1960-talet varit föremål för en hel del ryktesspridning. Håkan Blomqvist har även medarbetat i kulturtidskriften Sökaren under vinjetten "På UFO-fronten".

Medlemskap i UFO-Sverige

I början av 1986 gick AFU in i Riksorganisationen UFO-Sverige, som en av dess anslutna grupper. Då ju AFU drivs i form av en ideell stiftelse ansåg vi det motiverat att skriva ett särskilt avtal, före anslutningen. Avtalet ger oss frihet att arbeta självständigt på det sätt som vi tidigare gjort, men samtidigt möjlighet att bl.a. verka som "arkivenhet" inom Riksorganisationen. Viktigt att påpeka är också att avtalet säkerställer att donationer och depositioner till AFU stannar i stiftelsens ägo. Detta gäller både retroaktivt och i framtiden och för alla

donationer/depositioner förutom de från UFO-Sveriges centrala organ, där organisationen har "heltagningsrätt".

AFU:s samlingar dokumenterar väsentliga avsnitt av den svenska UFO-rörelsen (Parthenon, Gösta Rohn, GICOFF, etc), och vi tycker det är viktigt att även UFO-Sveriges arkivalier samlas. Det gäller då både UFO-Sveriges centrala funktioner och dess lokala grupper. Arbetet i denna riktning har dock inte kunnat påbörjas p.g.a. de övriga projekt vi driver.

Från AFU:s sida innebär anslutningen att vi även fortsättningsvis kommer att verka för ett mer forskningsinriktat arbete inom riksorganisationen. Genom att verka inom riksorganisationen - i den omfattning vi har möjlighet till - hoppas vi kunna påverka hela rörelsen med vårt arbete.

Ekonomisk rapport för 1986:

Inkomster:

Stödavgifter	1.150:--
Låneavgifter	365:--
Försäljning	520:--
UFO-Sveriges del av klippabonnemanget (1)	1.227:20
Gåvor till bokfonden (3)	1.595:--
Gåvor från AFU:s styrelse	30.933:25
Fakturerade kopior	67:--
Ingående balans, postgiro den 1/1 1986	1.738:03

	37.595:48
	=====

Utgifter:

Nyhetsblad 28, tryck och distribution	1.024:50
Porton, lån och övrig verksamhet (2)	1.270:--
Böcker, inköp från bokfonden (3)	1.239:90
Böcker, övriga inköp	1.317:50
Prenumerationer	1.624:15
Klippbevakning (1)	3.002:--
Medlemsavgift i UFO-Sverige	201:--
Bidrag till UFO-Sveriges stödfond för utredningar	200:--
Hyra bibliotekslokal	2.504:--
Elektricitet	495:--
Telefon	460:40
Dator, drift och avbetalning	5.570:10
Kopiator, drift, avbetalning och egen kopiering	8.634:25
Inköp av hyllor	1.239:--
Projekt 1946, kopiering, litteratur, resor, porto, pärmar, m.m. (4)	6.256:40
Utgående saldo, postgiro den 31/12 1986	2.557:28

	37.595:48
	=====

Kommentarer:

1. UFO-Sveriges skuld för klippabonnemanget är vid årsskiftet 1986/87 325:80.
2. Portokostnaden osedvanligt hög p.g.a. inköp av frankotecken från Posten. Inköpet täcker portokostnader under flera kommande år.
3. Redovisning av bokfonden:

Behållning den 1/1 1986	58:--
Gåvor under 1986	1.595:--
Inköp under 1986	1.239:90

Behållning den 31/12 1986	413:10
4. Redovisning saknas för Clas Svahn's kostnader i projektet.